

Ukrajna nemzetközi értelemben egyre demokratikusabb

2018 szeptember 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Álljunk hozzá empatikusan. Kurva szar lehet ukrán nacionalistának lenni.

A hozzánk közel es? végeken kétségeid vannak, hogy nem vagy-e inkább lengyel, a nyelved pedig nem orosz-e. És ha mélyre ásol, nem enyhülnek a kétségek.

Ilyen alapadottságokkal nem csoda, ha az ukrán nacionalizmus aranykorában abban élték ki magukat az önmaguk nagyságát felfedező ukrán nemzetiszocialisták, hogy igyekeztek legyilkolni mindenkit, aki kicsit is lengyelnek vagy zsidónak t?nt (vagy oroszoknak, magyarnak stb.). Annyit elismerhetünk, hogy a mézszárlásban nem rosszak a szlávok, így egy fél pontot adhatunk arra, hogy legalább arra akartak építeni, amiben tehetségesek.

Ukrajna jelenkori tragédiája abból fakad, hogy a kijevi vezetés rendre úgy dönt, hogy lecsatlakozik a ruszkiokról. A ruszkiok ezt nem nagyon nézik jó szemmel, mégiscsak a „közel-külföldr?l” van szó, oroszul beszélnek (vagy annak egy dialektusát, amit „ukránnak” neveztek el), a kiköt?ket meg nem szívesen engednék át a NATO-nak. Legnagyobb balszerencséjük azonban az, hogy a „Nyugat”, ami az értelmiségiek álmaiban létezik csak, nem tart rájuk valódi igényt. És még ha tartana is, akkor sincs elég tükük, hogy lépjenek. Vajon az „ukrán elit” (haha) belegondolt már abba, milyen a mai Európa? Pedig Porosenko még meg is támogatta a karmestert, amikor szegény átmeneti isιάszban szenvedett, mégis mit remélnék? (Igaz, a keleti szlávoknak – másképpen: oroszoknak, ne bonyolítsuk – az isιάsz afféle testvériséget is szimbolizálhat. Porosenko úgy érezhette, otthon van Európában.) És ha ez nem illusztrálta volna eléggé a hivatalos európai politika állapotát, igazán vethettek volna egy kőszá pillantást a Judith Sargentini & Co.-ra.

Viccet félretéve az ukrán nép alapvet?en tényleg együttérzést érdemel, hiszen ez mégiscsak az az ország, ahol egy turista is vehet atomtöltetet egy lejárt svájci csokiért cserébe. Az elitjük nem éppen tiszteleltre méltó, talán szívesen vennének új múltat és történetet, létezésük valódi oka az, hogy pufferként funkcionálnak a ruszkiok számára. Kijeven kívül a placcok dönt? többségén semmit sem kéne változtatni, hogy lehessen forgatni egy Mad Max-filmet, miközben a borzalmasan korrupt nagyfej?ek olyan órákat villantanak Kijev belvárosában, amib?l meg lehet venni néhány afrikai országot. Ebben a helyzetben nem csoda, ha a kollektív lelkiállapot helyrerázására kínált legf?bb termék a meglehet?sen földszintes nacionalizmus lesz.

Mindez csak azért jutott eszembe, mert [az ukrán nackók most \(újra\) a magyarokat találták meg](#), hogy b?nbakot csinálhassanak bel?lük. Rá lehet olvasni a sérelmeket és el lehet pusztítani. Ez normálüzem, nem is érdemes rajta meglep?dni, mert a fent felvázolt nacionalizmus viszonylag kiszámíthatóan m?ködik.

Err?l pedig valami furcsa véletlen folytán eszembe jutott John McCain.

A nemrég megboldogult republikánus (többszörös idéz?jelet tessenek a szó elé-és mögé képzelni) szenátor volt az, aki lelkesen rázta ama párt (Szvoboda) vezetőjének a kezét, amely a magyarelles ukrán dzsihadot vezényli Beregszászon. Nem ez volt persze az egyetlen alkalom, amikor megtalálta a leghaladóbb demokratikus er?t, amit támogatni lehet: Szíriában az Iszlám Állam és ahhoz hasonló iszlamista lázadók kezeit szorongatta meghatottan, pont úgy, mint aki érzi a demokrácia csodálatos fuvallatát az éterben. (Egy másik kedvencünk, a térségbe kirendelt ~~ügyeletes tiszt~~ hivatásos demokrata, Victoria Nuland még sütikét is osztogatott a Majdan demokratáinak, hogy el ne fáradjanak a sok karlóbálásban.)

Talán nem véletlen, hogy McCain a liberálisok egyik kedvenc republikánusa volt. ?k azt állítják, hitelessége és morális feddhetetlensége miatt, és *nyilván* nem amiatt, hogy rendre az ? ügyüket segítette.

Önéletrajzi drámájában az elhunyt szenátor így védekezett (eszemben sem volt természetesen elolvasni, az idézetet loptam - M. G.) :

„(...) végül, de nem utolsósorban, republikánus voltam, reagani értelemben vett republikánus. Ahogy ma is vagyok. Nem valamiféle Tea Party-republikánus. Nem is Breitbart-republikánus. Nem egy rádiós beszélget?s m?sorhoz vagy a Fox Newshoz köt?d? republikánus. Nem elzárkózáshív?, protekcionista, menekültellenes, b?nbakgyártó, soha semmi hasznosat nem csináló republikánus. Nem az, aminek gyakran bélyegeztek az úgynevezett »valódi konzervatívok«, egy RINO, azaz csak a nevében republikánus (Republican in Name Only). Reagan-hív? republikánus vagyok, elkötelezettje az alacsonyabb adóknak, a kisebb kormányoknak, a szabad piacoknak, a szabadkereskedelemnek, a védelmi készütségnek és a demokratikus internacionalizmusnak.”

Hagyjuk most a Reaganre vonatkozó nettó baromságokat, maradjunk csak annál, hogy ha szíriai és ukránjai parolázásait nézzük, legalább megértjük, mit jelent a „*demokratikus internacionalizmus*“. Ez a gyönyör?séges

terminus úgy hangzik, mintha egy trockista et?döt komponálnának újra, hogy liberális-demokrata hangszerelést kapjon. És pontosan err?l is van szó. A „demokratikus internacionalizmus” kiválóan alkalmas arra, hogy aki hívének mondja magát, egy fels?bbrend? morális pózban tetszelegjen, miközben neonáciknak és iszlamistáknak nyújt baráti és segít? kezet. Ahogy a nemzetközi forradalom nem foglalkozik ilyen jelentéktelen apróságokkal, úgy a demokratikus internacionalizmus sem. (Ami egyébként ugyanaz, szar vagy kaka.)

Ennek a „demokratikus internacionalizmusnak” egyik eredménye az a kellemes kis epizód, aminek tanúi lehetünk Kárpátalján. A moralizáló ideológusoknál nincs képmutatóbb a világon. Ennél egyenesebb, derekasabb azt mondani, hogy nézd, fiam, én globalista érdekeket jöttem szolgálni, és ebbe pillanatnyilag épp belefér neonácik és iszlamisták támogatása, pont.

Ezért ha legközelebb a demokrácia terjesztését érvként használó morálovagok magyaráznak nekünk a beavatkozás szükségességér?l, akkor nyugodtan nyomjunk az arcukba egy citromtortát, hacsak nem sajnáljuk erre felhasználni. Ha a globalisták valamely ország „demokratizálását” szájukra veszik, okkal kezdhetünk aggódni, hogy valamelyik helyi radikális lázadó csoport kezébe kívánnak fegyvert és hatalmat adni.

Megadja Gábor - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló